

مَعِيَ صَبْرًا (75) قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا (76) قَانُطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَا أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا (77) قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأْتُكَ تَأْوِيلَ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا (78) أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا (79) وَأَمَّا الْعُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا (80) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا (81) وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا (82) وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْيَتَيْنِ قُلْ

رَبُّهُمَا يَعْلَمُ الْغُيُوبَ (83)

75) (Hızır:) Ben sana, benimle beraber (olacaklara) sabredemezsin, demedim mi? dedi.

76) Musa: Eğer, dedi, bundan sonra sana bir şey sorarsam artık bana arkadaşlık etme. Hakikaten benim tarafımdan (ileri sürebilecek) mazeretin sonuna ulaştın.

77) Yine yürüdüler. Nihayet bir köy halkına varıp onlardan yiyecek istediler. Ancak köy halkı onları misafir etmekten kaçındılar. Derken orada yıkılmak üzere bulunan bir duvarla karşılaştılar. (Hızır) hemen onu doğrulttu. Musa: Dileseydin, elbet buna karşı bir ücret alırdın, dedi.

78) (Hızır) şöyle dedi: "İşte bu, benimle senin aramızın ayrılmasıdır. Şimdi sana, sabredemediğin şeylerin içyüzünü haber vereceğim."

79) "Gemi var ya, o, denizde çalışan yoksul kimselerindi. Onu kusurlu kılmak istedim. (Çünkü) onların arkasında, her (sağlam) gemiyi gasbetmekte olan bir kral vardı."

80) "Erkek çocuğa gelince, onun ana-babası, mümin kimselerdi. Bunun için (çocuğun) onları azgınlık ve nankörlüğe boğmasından korktuk."

81) (Devam etti:) "Böylece istedik ki, Rableri onun yerine kendilerine, ondan daha temiz ve daha merhametlisini versin."

82) "Duvara gelince, şehirde iki yetim çocuğun idi; altında da onlara ait bir hazine vardı; babaları ise iyi bir kimse idi. Rabbin istedi ki, o iki çocuk güçlü çağlarına erişsinler ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Ben bunu da kendiliğimden yapmadım. İşte, hakkında sabredemediğin şeylerin iç yüzü budur."

83) (Resûlüm!) Sana Zülkarneyn hakkında soru sorarlar. De ki: Size ondan bir hatıra okuyacağım.

سَيِّئَةٍ سَبَبًا (84) فَاتَّبَعْنَا سَبَبًا (85) حَتَّى
 إِذَا بَلَغَ مَغْرَبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ
 فِي غَيْبٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا
 يَأْدَا الْقَرْيَتَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
 فِيهِمْ حُسْنًا (86) قَالَ أَمَّا مَنْ- طَلَمَ-
 فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ
 عَذَابًا نُّكَرًا (87) وَأَمَّا مَنْ- آمَنَ- وَعَمِلَ-
 صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ
 مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا (88) ثُمَّ اتَّبَعْنَا سَبَبًا (89)
 حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
 تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا
 سَبْتًا (90) كَذَلِكَ وَفَدَّ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
 خُبْرًا (91) ثُمَّ اتَّبَعْنَا سَبَبًا (92) حَتَّىٰ إِذَا
 بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ- قَوْلًا (93) قَالُوا يَأْدَا
 الْقَرْيَتَيْنِ- إِنَّ- يَأْجُوجَ- وَمَأْجُوجَ- مُفْسِدُونَ
 فِي الْأَرْضِ- فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ
 أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا (94) قَالَ مَا
 مَكْنِي فِيهِ- رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ-
 أَجْعَلْ- بَيْنَكُمْ- وَبَيْنَهُمْ- رَدْمًا (95) أَتُونِي
 رَبِّرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ-
 الصَّدَقَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا
 قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا (96) فَمَا
 اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ- وَمَا اسْتَطَاعُوا
 لَهُ نَقْبًا (97)

84) Gerçekten biz onu yeryüzünde iktidar ve kudret sahibi kıldık, ona) her şey için bir sebep verdik.

85) O da bir yol tutup gitti.

86) Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar buldu. Onun yanında (orada) bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz: Ey Zülkarneyn! Onlara ya azap edecek veya haklarında iyilik etme yolunu seçeceksin, dedik.

87) O, şöyle dedi: "Haksızlık edeni cezalandıracağız; sonra o, Rabbine gönderilecek; sonra Allah da ona korkunç bir azap uygulayacak."

88) "İman edip de iyi davranan kimseye gelince, onun için de en güzel bir karşılık vardır. Ve buyruğumuzdan, ona kolay olanını söyleyeceğiz."

89) Sonra yine bir yol tuttu.

90) Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki, onlar için güneşe karşı bir örtü yapmamıştık.

91) İşte böylece onunla ilgili her şeyden haberdardık.

92) Sonra yine bir yol tuttu.

93) Nihayet iki dağ arasına ulaştığında onların önünde, hemen hiçbir sözü anlamayan bir kavim buldu.

94) Dediler ki: Ey Zülkarneyn! Bu memlekette Ye'cûc ve Me'cûc bozgunculuk yapmaktadırlar. Bizimle onlar arasında bir sed yapman için sana bir vergi verelim mi?

95) Dedi ki: "Rabbimin beni içinde bulundurduğu nimet ve kudret daha hayırlıdır. Siz bana kuvvetinizle destek olun da, sizinle onlar arasına aşılmaz bir engel yapayım."

96) "Bana, demir kütleleri getirin." Nihayet dağın iki yanı arasını aynı seviyeye getirince: "Üfleyin!" dedi. Artık onu kor haline sokunca: "Getirin bana, üzerine bir miktar erimiş bakır döküyüm" dedi.

97) Bu sebeple onu ne aşmaya muktedir oldular ne de onu delebildiler.

(98) وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ- فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا (99) وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ- يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ- عَرَضًا (100) الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا (101) أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ- لِلْكَافِرِينَ- نُزْلًا (102) قُلْ- هَلْ نُنَبِّئُكُمْ- بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا (103) الَّذِينَ صَلَّ- سَعَّيْهُمْ فِي الْحَيَاةِ- الدُّنْيَا وَهُمْ- يَخْسِبُونَ أَنَّهُمْ- يُخْسِبُونَ صُنْعًا (104) أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ- فَحَبِطَتْ- أَعْمَالُهُمْ- فَلَا تُقِيمُ- لَهُمْ- يَوْمَ- الْقِيَامَةِ وَزَنًا (105) ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا (106) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ- جَنَّاتُ- الْفِرْدَوْسِ- نُزْلًا (107) خَالِدِينَ- فِيهَا لَا يَبْغُونَ- عَنْهَا حَوْلًا (108) قُلْ- لَوْ كَانِ- الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ- رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ- أَنْ- تَنفَدَ كَلِمَاتُ- رَبِّي وَلَوْ جَنَّا بِمِثْلِهِ- مَدَدًا (109) قُلْ- إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ- أَنَّمَا إِلَهُكُمْ- إِلَهُ- وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ- عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

98) Zülkarneyn: Bu, Rabbimden bir rahmettir. Fakat Rabbimin vâdi gelince, O, bunu yerle bir eder. Rabbimin vâdi haktır, dedi.

99) O gün biz onları, birbirine çarparak çalkalanır bir halde bırakmışızdır; Sûr'a da üfürülmüş, böylece onları bütünüyle bir araya getirmiştir.

100) Ve, gözleri beni görmeye kapalı bulunan, kulak vermeye de tahammül edemez olan kâfirleri o gün cehennemle yüz yüze getirmiştir.

101) Ve, gözleri beni görmeye kapalı bulunan, kulak vermeye de tahammül edemez olan kâfirleri o gün cehennemle yüz yüze getirmiştir.

102) Kâfirler, beni bırakıp da kullarımı dostlar edineceklerini mi sandılar? Biz cehennemi kâfirlere bir konak olarak hazırladık.

103) De ki: Size, (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyanı uğrayanları bildirelim mi?

104) (Bunlar;) iyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatında çabaları boşa giden kimselerdir.

105) İşte onlar, Rablerinin âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr eden, bu yüzden amelleri boşa giden kimselerdir ki, biz onlar için kıyamet gününde hiçbir ölçü tutmayacağız.

106) İşte, inkâr ettikleri, âyetlerimi ve resûllerimi alaya aldıkları için onların cezası cehennemdir.

107) İman edip iyi davranışlarda bulunanlara gelince, onlar için makam olarak Firdevs cennetleri vardır.

108) Orada ebedî kalacaklardır. Oradan hiç ayrılmak istemezler.

109) De ki: Rabbimin sözleri için derya mürekkep olsa ve bir o kadar da ilâve getirsek dahi, Rabbimin sözleri bitmeden önce deniz tükenektir.

110) De ki: Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. bana, ilâh'mızın, sadece bir ilâh olduğu vahyolunuyor. Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 كهيعص (1) ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ-
 زَكَرِيَّا (2) إِذْ تَادَى رَبُّهُ نِدَاءً خَفِيًّا (3)
 قَالَ رَبِّ- إِنِّي وَهَنَ- الْعَظْمُ- مِنِّي
 وَاسْتَعَلَ- الرَّأْسُ- شَيْبًا وَلَمْ- أَكُنْ-
 بِدُعَائِكَ رَبِّ- شَقِيًّا (4) وَإِنِّي خِفْتُ-
 الْمَوَالِيَ- مِن- وَرَائِي وَكَانَتِ- امْرَأَتِي
 عَاقِرًا فَهَبْ- لِي مِن- لَّدُنْكَ- وَلِيًّا (5)
 يَرِثُنِي وَيَرِثْ مِنِ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ
 رَبِّ- رَضِيًّا (6) يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ-
 بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ- نَجْعَلْ لَهُ مِن-
 قَبْلُ- سَمِيًّا (7) قَالَ رَبِّ- أَنَّى يَكُونُ-
 لِي غُلَامٌ- وَكَانَتِ- امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ
 بَلَغْتُ- مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا (8) قَالَ رَبِّكَ-
 قَالَ رَبُّكَ- هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ- وَقَدْ خَلَقْتُكَ-
 مِن قَبْلُ وَلَمْ- تَكُنْ شَيْئًا (9) قَالَ رَبِّ
 اجْعَلْ لِي آيَةً- قَالَ- آيَّتُكَ- أَلَّا تُكَلِّمَ-
 النَّاسَ- ثَلَاثَ- لَيَالٍ سَوِيًّا (10) فَخَرَجَ-
 عَلَى قَوْمِهِ- مِنَ الْمِحْرَابِ- فَأَوْحَى
 إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا (11)

MERYEM SURESİ- 19

(Mekke'de inmiştir, 98 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Kâf. Hâ. Yâ. Ayn. Sâd.

2) Rabbinin, kulu Zekeriyya'yı rahmetle anışıdır.

3) Hani o, Rabbine gizlice seslendiğinde:

4) Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz kemiklerim gevşedi ve baş yaşlılık aleviyle tutuştu. Rabbim, sana duam sayesinde hiç bedbaht olmadım."

5) "Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım. Hanımım da kısırdır. Bundan dolayı bana kendi katından bir veli bağışla!"

6) "Bana mirasçı olsun. Ya'kub Hanedanı'na da mirasçı olsun. Rabbim, onu rızana lâyık kıl!"

7) "Ey Zekeriyya! Şüphesiz biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz. Daha önce ona kimseyi adaş yapmadık."

8) Dedi ki: "Rabbim, hanımım kısır olduğu, ben de ihtiyarlığın son sınırına vardığım halde, benim nasıl oğlum olabilir?"

9) Dedi ki: "İşte böyle. Rabbin: 'Bu benim için kolaydır. Daha önce sen hiçbir şey değilken, seni de yaratmıştım.' buyurdu."

10) Dedi ki: "Rabbim, bana bir âlâmet ver." Buyurdu ki: "Senin âlâmetin, sapasağlam olduğun halde üç gece insanlarla konuşamamandır."

11) Bunun üzerine, mâbetten kavminin karşısına çıkarak onlara: "Sabah akşam tesbih edin" diye işaret verdi.

1) Kâf. Hâ. Yâ. Ayn. Sâd. Huruf-u Mukattaa' hakkında Bakara: 2/1 ayetinin tefsirine bakın.

2) Bu, Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya (a.s.) rahmetini anmasıdır. Ey Muhammed bunu sana anlatacağız.

3) Hani Zekeriyya (a.s.), Hz. Meryem'in ihlasını görünce, mabette, hemen hemen işitilmeyecek kadar gizli bir sesle Rabbine dua edip yalvarmıştı:

4) Zekeriyya (a.s.) riyadan uzak, ihlaslı bir şekilde boyun eğerek demişti ki: "Rabbim, kuşkusuz yaşlılık sebebiyle kemiklerim zayıflayıp gevşedi, kuvvetim gitti ve kuru otlar üstünde ateşin yayıldığı gibi aklık başımda yayıldı. Rabbim, hiçbir zaman duamı reddetmedin, bilakis beni lütuf ve ihsana alıştırdın. Daha önce duamı kabul ettiğin gibi şimdi de duamı kabul buyur."

5) "Doğrusu ben, ölümünden sonra amcam oğulları ve aşiretimin dini inançlarını kaybetmelerinden, ilim ve peygamberliğe layıkıyla varis olamayacağından korktum. Hanımım da yaşlı ve kısır bir kadındır. Bundan dolayı bana kendi katından, lütuf olarak salih bir veli, yardımcı, oğul armağan et!"

6) "Bu oğul, bana ve dedeleri Ya'kub oğullarına da ilim ve peygamberlikte mirasçı olsun. Rabbim, sen onu rızana lâyık kıl, onu rızamı kazanacak bir kişi eyle, onu senin katında kendisinden razı olunan kimse kıl, hükmüne razı olanlardan eyle!"

7) Allah (c.c.) buyurdu ki: "Ey Zekeriyya! Şüphesiz melekler vasıtasıyla biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdeleyeceğiz. Daha önce bu adı kimseye vermedik. Erdemlilik ve olgunlukta onun bir benzeri yoktur."

8) Zekeriyya (a.s.) hayret ve sevinçle dedi ki: "Rabbim, hanımım yaşlı ve kısır olduğu, ben de ihtiyarlığın son sınırına vardığım halde, kemiklerim yaşlılıktan kurumuşken benim nasıl oğlum olabilir? Bana hangi vasıta ile çocuk vereceksin!?"

9) Zekeriyya'ya (a.s.) gelen melek dedi ki: "Evet. İşte böyle. Allah (c.c.) bu çocuğu yaşlı olmanıza rağmen sizden yaratacaktır. Ey Zekeriyya! Rabbin şöyle buyurdu: 'Yaşlı bir erkek ile kısır ve yaşlı bir kadından çocuk yaratmak benim için pek kolaydır. Çünkü daha önce siz annelerinizin rahminde ve babalarınızın sulbünde anılmaya değer hiçbir şey değilken, sizi ben yaratmıştım. Bana göre kolay veya zor diye bir şey yoktur. Ben bir şeye "ol!" dersem o şey hemen olur."

10) Zekeriyya (a.s.) dedi ki: "Rabbim, bana karımın hamile olduğunu gösteren bir âlâmet, işaret, delil ver." Allah (c.c.) buyurdu ki: "Senin âlâmetin, sende dilsizlik, hastalık ve yaratılış bozukluğu olmadığı halde üç gün üç gece insanlarla işaretleşme dışında konuşamamandır."

11) Zekeriyya (a.s.) bu halde iken mâbetten kavminin karşısına çıkarak onlara: "Sabah akşam Allah'ı tesbih edin" diye işaret verdi.

يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ
 الْحُكْمَ صَبِيًّا (12) وَحَنَانًا مِّنَ لَّدُنَّا
 وَرَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا (13) وَنَرَا يَوَالِدَيْهِ
 وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا (14) وَسَلَامٌ
 عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ
 يُبْعَثُ حَيًّا (15) وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ
 مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَّتْ مِن مَّكَانٍ
 شَرْقِيًّا (16) فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ
 حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
 بَشَرًا سَوِيًّا (17) قَالَتْ إِنِّي أُنَبِّئُكَ
 بِمَا لَمْ يَحْكُمِ لَكَ الْغَلَامُ (18) قَالَ
 إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا
 زَكِيًّا (19) قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ
 وَلَمْ يَمَسَّ مِنِّي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُنْ بِغَيًّا
 (20) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ
 هَيِّئْ وَلَنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا
 وَكَانَ أَمْرًا مَّفْضِيًّا (21) فَحَمَلَتْهُ
 فَاتَّبَعَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (22) فَأَجَاءَهَا
 الْمَخَاضُ إِلَى جُذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
 يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا
 مِّنْ سَيِّئَاتِي (23) فَوَدَّاهَا مِنْ تَحْتِهَا
 أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا
 (24) وَهَرِي إِلَيْكَ بِجُذْعِ النَّخْلَةِ
 تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا غَنِيًّا (25)

12) "Ey Yahya! Kitab'a var gücünle sarıl!" Daha çocuk iken ona hikmet verdik.

13) Katımızdan ona bir kalp inceliği ve temizlik de. O, çok sakınan bir kimse idi.

14) Ana-babasına çok iyi davranırdı; o, isyankâr bir zorba değildi.

15) Doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak kaldırıla-cağı gün ona selam olsun!

16) Kitap'ta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17) Sonra, onlarla kendi arasına bir perde çekmişti. Derken, biz ona ruhumuzu gönderdik de o, kendisine tastamam bir insan şeklinde görünmüştü.

18) Dedi ki: "Gerçekten ben, senden, Rahman'a sığınırım! Eğer sakınan bir kimse isen."

19) Dedi ki: "Ben, yalnızca, sana tertemiz bir erkek çocuk bağışlamam için Rabbinin bir elçisiyim."

20) Dedi ki: "Bana bir insan eli değmediği, iffetsiz de olmadığım halde benim nasıl çocuğum olabilir?"

21) Dedi ki: "İşte böyle. Rabbin: 'Bu benim için kolaydır. Biz, onu insanlar için bir ayet ve bizden bir rahmet kılacağız.' buyurdu. Bu, hüküm ve karara bağlanmış bir iş idi."

22) Böylelikle ona hamile kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi.

23) Derken doğum sancısı onu kuru bir hurma ağacına sürükledi. Dedi ki: "Keşke, bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim!"

24) Aşağısından ona şöyle seslendi: "Tasalanma! Rabbin senin altında bir ark kalmıştır."

25) "Hurma dalını kendine doğru silkele ki, üzerine taze, olgun hurma dökülsün."

12) Zekeriyâ'nın (a.s.) çocuğu Yahya (a.s.) doğup büyüdükten ve olgunluk çağına erdikten sonra Allah (c.c.) ona şöyle buyurdu: "Ey Yahya! Tevrat'a kuvvetli ve ciddi bir şekilde sarıl, emirlerini yerine getir, yasaklarından kaçın!" Biz Yahya'ya çocukluğundan itibaren hikmet ve akıl üstünlüğü verdik. Daha ergenlik yaşına ermeden, Allah'ın Kitab'ı Tevrat'ı anlatmayı ona nasip ettik.

13) Biz bunu, onun ana babasına, katımızdan bir rahmet; kendisine de bir şefkat olsun ve onu kötü huylardan arındıralım diye yaptık. Yahya, Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından çok sakınan bir kimse idi. Yahya tertemizdi. Günah işlemeye asla yönelmedi.

14) Yahya'yı ana-babasına itaatli kıldık. Onlara çok iyi davranıyordu. Rabbine karşı isyankâr ve kibirli bir zorba değildi.

15) İnsanların son derece zayıf ve Allah'a muhtaç oldukları yerler olan doğduğu günde, öleceği günde ve diriltilip kabirden çıkartılacağı günde de Allah'ın selamı Yahya'nın üzerine olsun!

16) Ey Muhammed! Kitap'ta Allah'ın sonsuz gücünü gösteren enteresan Meryem kıssasını da hatırla. Bu kıssa, "Yahya'nın doğumu" kıssasından daha enteresandır. Çünkü bu olay, kocasız bekar bir kızın doğum yapmasıdır. Böyle bir doğum ise kısır bir kadının yaşlı kocasından gebe kalıp doğum yapmasından daha enteresandır. Hani bir zamanlar Meryem, zamanını Allah'a ibadete tahsis etmek için ailesinden ayrılıp Beytül-Makdis'in doğusunda bir yere çekilmişti.

17) Sonra, kendisiyle kavmi arasına, görünmesine engel olacak bir perde çekmişti. Derken, biz ona yarattığımız temiz ve kutsal ruhlardan biri olan Cebrail'i gönderdik. Cebrail kendisine yüzü beyaz, saçları kıvrık ve azaları düzgün tastamam bir insan şeklinde göründü ki Meryem ona alışsın ve ondan kaçmasın. Eğer ona melek şeklinde görünseydi mutlaka ondan kaçır ve sözünü dinleyemezdi. Meryem'in bu son derece güzel insan şeklindeki melekten Allah'a sığınmış olması onun iffetli olduğunu gösterir.

18) Meryem onu görünce ürperdi, kendisine bir kötülük yapmak maksadıyla gelmiş olmasından korktu ve şöyle dedi: "Gerçekten ben, senden, Rahman olan Allah'a ve onun korumasına sığınırım! Eğer Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O'nun emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından sakınan bir kimse isen beni burak ve bana eziyet etme."

19) Cebrail (a.s.) Meryem'de meydana gelen korkuyu gidermek için ona dedi ki: "Korkma, benden sana zarar gelmez. Ben, yalnızca, sana her türlü gınahtan arınmış, tertemiz bir erkek çocuk bağışlamam için gönderilmiş Rabbinin bir elçisiyim."

20) Meryem hayretle dedi ki: "Bana evlenmediğim için bir insan eli değmediği, iffetsiz de olmadığım halde benim nasıl çocuğum olabilir? Hangi sıfatla benim böyle bir çocuğum bulunur?!"

21) Cebrail dedi ki: "Durum böyledir. Her ne kadar senin eşin olmasa da Rabbin senin oğlan çocuğu olmasına hükmetmiştir. Rabbin: 'Bu benim için kolaydır. Biz, onu peygamber göndererek insanlar için bir ayet, mucize ve bizden bir rahmet kılacağız.' buyurdu. Bu, hüküm ve karara bağlanmış bir iş idi. Onun varlığına, dünyaya geleceğine önceden hükmedilmiştir. Bu ne değişir, ne de tebeddül eder. Çünkü bu önceden Allah'ın ezeli ilminde mevcuttur."

22) Cebrail Meryem'in gömleğinin yakasına üfürdü. Üfürük Meryem'in içine girdi, bundan hamile kaldı ve eşi olmadığı halde çocuk doğurmasından dolayı ailesinin kendisini ayıplamasından korktuğu için, çocuk sığınmaya zorladı ki doğum anında o ağaca dayansın. Meryem, doğacak bu çocukla imtihan edileceğini anlayınca dedi ki: "Keşke, bundan önce ölseydim de hafızalardan unutulup gitseydim!"

23) Derken doğum sancısı onu kuru bir hurma ağacına sığınmaya zorladı ki doğum anında o ağaca dayansın. Meryem, doğacak bu çocukla imtihan edileceğini anlayınca dedi ki: "Keşke, bundan önce ölseydim de hafızalardan unutulup gitseydim!"

24) Cebrail hurma ağacının altından ona şöyle seslendi: "Tasalanma! Rabbin senin önünde akmakta olan küçük bir ark meydana getirdi."

25) "Kuru hurma dalını kendine doğru silkele ki, Allah'tan bir ikram olarak üzerine taze, lezzetli, olgun hurma dökülsün."

مِنْ- الْبَشَرِ أَحَدًا فَقَوْلِي إِنَّي نَذَرْتُ-
لِلرَّحْمَانِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ أَنسِيًّا
(26) قَأْتَتْ- بِهِ- قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ- قَالُوا
يَا مَرْيَمُ- لَقَدْ جِئْتَ- شَيْئًا قَرِيبًا (27)
يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ
وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا (28) فَاسْأَرْثُ إِلَيْهِ
قَالُوا كَيْفَ- تُكَلِّمُ- مَنْ- كَانَ- فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا (29) قَالَ- إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ- آتَانِي
الْكِتَابَ- وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (30) وَجَعَلَنِي
مُبَارَكًا أَيْنَ- مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ- مَا دُمْتُ- حَيًّا (31) وَبَرًّا
بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (32)
وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا (33) ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ- قَوْلَ- الْحَقِّ- الَّذِي فِيهِ- يَمْتَرُونَ-
(34) مَا كَانَ- لِلَّهِ- أَنْ- يَتَّخِذَ مِنْ- وَلَدٍ
سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ (35) وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ- هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (36)
فَاخْتَلَفَ- الْأَحْزَابُ- مِنْ- بَيْنِهِمْ- قَوْلٌ
لِلَّذِينَ- كَفَرُوا مِنْ- مِّشْهَدٍ يَوْمَ- عَظِيمِ-
(37) أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ- يَأْتُوتَنَّا
لَكَنَّ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
(38)

26) "Artık ye, iç, gözün aydın olsun! Eğer herhangi bir beşer görecektir olursan de ki: Ben, Rahman'a oruç adadım; artık bugün hiçbir insanla konuşmayacağım."

27) Böylece onu taşıyarak kavmine getirdi. Dediler ki: "Ey Meryem! Hakikaten sen iğrenç bir şey yaptın!"

28) "Ey Harun'un kız kardeşi! Senin baban kötü bir kişi değildi; annen de iffetsiz değildi."

29) Bunun üzerine ona işaret etti. dediler ki: "Biz, be-şikteki bir sabî ile nasıl konuşuruz?"

30) Dedi ki: "Ben Allah'ın kuluym. Bana Kitab'ı verdi ve beni nebi kıldı."

31) "Nerede olursam olayım, beni mübarek kıldı; yaşadığım sürece bana namazı ve zekâtı emretti."

32) "Beni anneme saygılı kıldı; beni bedbaht bir zorba yapmadı."

33) "Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kaldırılaçağım gün selam banadır."

34) İşte, hakkında şüphe ettikleri Meryem oğlu İsa -hak söz olarak- budur.

35) Allah'ın çocuk edinmesi, olacak şey değil. O, yüce-dir. Bir işe hükmettiğinde ona sadece "Ol!" der o da he-men oluverir.

36) "Muhakkak ki Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse sadece O'na ibadet ediniz. Dosdoğru yol budur."

37) Sonra guruplar kendi aralarında ayrılığa düştüler. Büyük güne şahit olduğu zamanda vay o kâfirlerin haline!

38) Bize gelecekleri günde nasıl işitirler, ne biçim görürler! Fakat o zalimler bugün açık bir sapıklık içinde-dirler.

26) "Ey Meryem! Artık bu lezzetli ve taze hurmadan ye ve bu selsebil denilen tatlı sudan iç. Bu doğan çocuktan dolayı gözün aydın olsun, gönlünü hoş tut, üzülme! Eğer insanlardan herhangi birini görürsen ve sana doğan çocuğun durumunu sorarsa de ki: "Ben, Rahman olan Allah rızası için sükut etme ve konuşmama orucu adadım; artık bugün hiçbir insanla asla konuşmayacağım. Bana konuşmamam emredildi."

27) Meryem, nifastan temizlendikten sonra oğlu İsa'yı kucağına alarak kavmine geldi. Kavmi Meryem'i ve oğlunu görünce işi büyüttüler, yadırgadılar ve dediler ki: "Ey Meryem! Hakikaten sen çok garip ve iğrenç bir şey yapmışsın!"

28) "Ey ibadet ve itaate Harun'a benzeyen, adeta onun kız kardeşi olan Meryem! Senin baban kötü, günahkâr bir kişi değildi; annen de iffetsiz değildi, zina etmemişti. Sen bunu nasıl yaptın! Halbuki sen iyilik ve ibadeti ile tanınmış temiz bir evin çocuğusun."

29) Meryem onlara cevap vermedi. Kendisiyle konuşmaları ve soru sormaları için İsa'ya işaret etti. Onlar hayretle dediler ki: "Biz, beşikteki meme emen bir çocukla nasıl konuşuruz!? O henüz beşikte annesinin sütünden gıda alıyor."

30) İsa (a.s.) o esnada annesinin memesini emiyordu. Konuşmaları işitince meme emmeyi bırakıp yüzünü onlara çevirdi. Ve onlarla konuştu, dedi ki: "Ben Allah'ın bir kuluym. Beni babasız olarak kudretiyle yarattı. Rabbim bana İncil'i verdi ve beni nebi olmaya hükmetti."

31) "Ben nerede olursam olayım ve nereye girersem gireyim Allah bende kullar için hayır, bereket ve menfaat yaratmıştır. Yaşadığım müddetçe bana namaz kılma ve zekât vermeyi emretti."

32) "Ve beni anneme karşı iyi davranan ve saygılı bir kimse kıldı; beni hayatımda hiç kimseye karşı bedbaht, gururlu, kibirli bir zorba kılmadı."

33) "Doğduğum gün, öleceğim gün ve kabrimden diri olarak kaldırılaçağım gün Allah'ın selamı benim üzerime olsun."

34) İşte, Meryem oğlu İsa hakkında söylenilen doğru söz budur. Yoksa Hristiyanların, "O Allah'ın oğludur" veya Yahudilerin "O veled-i zinadır" şeklindeki anlattıkları gibi değildir. Onlar İsa hakkında kuşku ve şüphe etmektedirler.

35) Allah'ın çocuk edinmesi, olacak şey değil. Çocuk edinmek Allah için caiz değildir. Ona yakışmaz da. Allah çocuktan ve ortaktan uzaktır. Çünkü çocuk edinmek hiçbir şeye gücü yetmeyen aciz, zayıf ve muhtaç kimselerin şanıdır. Allah bir şey yaratmak isteyip de bunun için hükmettiğinde ona sadece "Ol!" der o da hemen oluverir. Meşakkat çekmeye veya yarılmaya gerek duymaz. Bir şeye "Ol" demesiyle meydana getirme kudretine sahip ve zengin olan Yüce Allah çocuk edinmek için kadınları hamile kılmaya ihtiyacı yoktur. "Ol" emriyle meydana getirdiği kimseye ise onun oğlu denmez bilakis kulu denir. İşte bu hususiyete sahip olan birinin çocuğu olması nasıl düşünülebilir?!

36) Hz. İsa beşikte iken kavmine dedi ki: "Muhakkak ki kendisinden başka ibadete layık olmayan Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse sadece O'na kulluk ediniz. O'ndan başka ibadet edilen tüm sahte ilahları ve tağutları reddediniz. İşte kendisinde eğrilik bulunmayan dosdoğru dinin yolu budur. O'na uyun, başka yollara uymayın."

37) Sonra Ehl-i Kitabın gurupları Hz. İsa hakkında ihtilaf ettiler kendi aralarında birçok guruplara ayrıldılar. Onlardan bir kısmı Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu iddia eder. Bazıları da onun veled-i zina olduğunu iddia eder. O büyük ve korkunç güne şahit olduğu zaman hesap ve ceza korkusu geldiğinde vay o kâfirlerin haline!

38) Onlar Bize gelecekleri o büyük ve korkunç günde nasıl işitirler, ne biçim görürler! Fakat o zalimler bu dünyada haktan uzak, açık bir sapıklık ve gaflet içindedirler.

وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (39) إِنَّا
نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ (40) وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا (41) إِذْ
قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ
وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا (42)
يَأْتِيكَ أَتَى قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ
يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا (43)
يَأْتِيكَ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلرَّحْمَانِ عَصِيًّا (44) يَا أَبَتِ إِنِّي
أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَانِ
فَتَكُونَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَلِيًّا (45) قَالَ
أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ
لَمْ يَنْتَهَ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا (46)
قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي
إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا (47) وَأَعِزَّنَا لَكُمْ وَمَا
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي
عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا (48)
فَلَمَّا اعْتَرَلَ لَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا
جَعَلْنَا نَبِيًّا (49) وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا
وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا (50)
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ
مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا (51)

39) Sen onları hasret günü hakkında uyar. Çünkü onlar bir gaffetin içine dalmış oldukları halde ve henüz iman etmemişken iş olup bitmiştir.

40) Yeryüzüne ve üzerindeki her şeye ancak biz mirasçı oluruz ve onlar ancak bize döndürülürler.

41) Kitap'ta İbrahim'i de an; çünkü o, doğru bir nebi idi.

42) Babasına demişti ki: "Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin ibadet ediyorsun?"

43) "Babacığım, gerçek şu ki, bana sana gelmeyen bir bilgi geldi; artık bana uy ki, seni düzgün bir yola ileteyim."

44) "Babacığım, şeytana ibadet etme, çünkü şeytan Rahman'a isyan etmişti."

45) "Babacığım, gerçekten ben sana Rahman'dan bir azabın dokunmasından korkuyorum. O zaman, şeytanın dostu olursun."

46) Dedi ki: "Ey İbrahim! Sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, andolsun seni taşlarım. Uzun süre benden ayrıl git!"

47) Dedi ki: "Selam sana! Senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim. Çünkü O, bana çok lütfkârdır."

48) "Sizden de Allah'tan başka dua ettiklerinizden de ayrılıyor ve yalnız Rabbime dua ediyorum. Umarım ki Rabbime dua etmekle bahtsız olmam."

49) İşte onlardan ve Allah'tan başka ibadet ettiklerin-den ayrılınca biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve hepsini de nebi kıldık.

50) Onlara rahmetimizden armağan ettik ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik.

51) Kitap'ta Musa'yı da an. Çünkü o ihlase erdirilmiş bir rasul ve bir nebi idi.

39) Sen onları kötülük edenlerin, hayırdan kusur edenlerin üzüntü ve pişmanlık duyacakları hasret günü adı da verilen kıyamet gününe karşı mahlukatı uyar. Çünkü o gün onlar, dünyada iken bir gaffetin içine dalmış oldukları halde ve henüz öldükten sonra dirilmeye iman etmemişken iş olup bitmiş, Allah'ın emri yerine getirilmiştir. İman ehli cennette, şirk ve küfür ehli ise cehennemdedir.

40) Yeryüzüne ve üzerindeki hazine ve insanlara ancak biz mirasçı oluruz ve onlar hesap ve ceza için ancak bize döndürülürler.

41) Ey Muhammed! Yüce Kitap olan Kur'an-ı Kerim'de Allah'ın dostu İbrahim'i an, onun kıssasını insanlara anlat. Şüphesiz o, çok doğru bir peygamberdi, doğruluktan ayrılmazdı. Doğrulukla peygamberliği birleştirmişti. Sözünde, verdiği haberlerde ve uyarılarında doğru söyleyendi, yalancı değildi. Allah ona vahiy göndererek onu nebi (peygamber) yaptı.

42) Hani bir zaman İbrahim, nazik bir şekilde babasına hitap ederek, hidayet ve imana yönelmesini isteyerek şöyle seslendi: "Ey babacığım! Hiçbir şeyi işitmeyen, hiçbir şeyi görmeyen, sana hiçbir şekilde fayda sağlamayan veya senden herhangi bir zararı saymayan taş niçin tapıyorsun? Bunlara tapmakla ne kazandığını zannediyorsun? Sen, bunları bırak da duanı işiten, her halini görüp seni kuşatan, senden bütün zararları uzaklaştırmaya gücü yeten Allah'a kulluk et."

43) "Babacığım! Bana, Allah'tan vahiy yoluyla, senin bilemeyeceğin ilim ve Allah'ın mukaddes sıfatlarına dair bilgi geldi. Nasihatımı kabul et. Bana uy. Böyle yaparsan sana sapmayacağı doğru yolu gösteririm. Tehlikelerden kurtuluş bu yoldadır. Bu yol, Allah'ın yoludur, İslam dinidir. Onda eğrilik yoktur."

44) "Babacığım! Kâfirlik ve putlara tapma hususunda Şeytan'ın emrine uyma. Kuşkusuz Şeytan, Âdem'e secde etmeyerek Rahman olan Allah'a isyan etmiştir, emrine karşı gelmiştir. Rabbine ibadet etmeyi gururuna yedirememiştir. Kim Şeytan'a uyar, Şeytan onu saptırır."

45) "Ey babacığım! Ben, senin inkârda ısrar etmek suretiyle kâfir olarak ölmenden, dolayısıyla Allah'ın elem verici azabına uğramandan ve ebediyyen cehennemde şeytanın arkadaşı olmandan korkuyorum."

46) Babası Azer ona dedi ki: "Ey İbrahim! Sen benim tanrılara ibadet etmiyor ve onlardan yüz mü çeviriyorsun? Eğer ilahlarıma sövmeyi ve onları ayıplamayı bırakmazsan seni mutlaka taşılayarak öldürecekim veya sana ağır sözler söyleyip hakaret ederek seni sözle taşılayacağım. Haydi, uzun bir süre, ebediyyen benden uzak ol! Yoksa seni cezalandırırım."

47) İbrahim babasına şöyle cevap verdi: "Selam sana, benim tarafımdan güven içinde ol. Benden sana bir eziyet ve bir kötülük gelmez. Babalık hakkına göstermem gereken saygıdan dolayı, bundan böyle sana rahatsız edecek herhangi bir şey söylemeyeceğim. Allah'tan, seni doğru yola iletmesini ve günahlarını bağışlamasını isteyeceğim. Şüphesiz O, bana çok lütfedici ve durumumla çok ilgilencidir. Benim yaptığım duaları kabul etmektedir."

48) "Sizi, taptığınız putlarla başbaşa bırakıp yurdunuzdan ayrılıyorum. Ben, ihlaslı bir şekilde, sadece tek olan Rabbime ibadet ederim. Kendisine ibadet ederken gösterdiğim ihlas dolayısıyla, Rabbinin beni bedbaht kalmayacağını, dualarımı kabul edeceğini umuyorum."

49) Nihayet onları, Allah'ı terkederek tapıkları putlarla baş başa bırakıp onlardan ayrıldığında, ayrılık hasretini gidermek için ona İshak ile İshak'ın oğlu Yakub'u lutfettik. Onların her ikisini de nebi (peygamber) kıldık.

50) İbrahim'e, İshak'a, Yakub'a, hepsine mal, çocuk, ilim ve amel gibi, dini ve dünyevi her türlü iyi şeyi verdik. Onlara insanlar arasında güzel bir şan şöhrat verdik. Çünkü beğenilen özellikleri olduğu için bütün din mensupları onları över. Kıyamete kadar Hz. İbrahim'e ve aile efradına selâtu selâm getirirler.

51) Ey Muhammed! Yüce Kitap olan Kur'an-ı Kerim'de Allah'ın kelimullahı Musa'yı da an, onun kıssasını insanlara anlat. Allah, kendisiyle konuşmak için mahlukatı arasından sadece onu seçti. Çünkü o ihlase erdirilmiş yüce bir rasul ve tertemiz bir nebi idi.

رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا (53) وَادْكُرْ
فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ
الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا (54) وَكَانَ
يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيًّا (55) وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ
إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا (56)
وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا (57) أُولَئِكَ الَّذِينَ
أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ
آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا
وَاخْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ
حَرُّوا سُجَّدًا وَقِيًّا (58) فَخَلَفَ مِنْ
بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا (59) إِلَّا
مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا (60)
جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا (61) لَا
يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ
رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا (62) تِلْكَ
الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
تَقِيًّا (63) وَمَا تَنْتَرِلُونَ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ
مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ

52) Ona Tûr'un sağ yanından seslendik ve gizlice söylemek için yakınlaştırdık.

53) Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u nebi olarak bağışladık.

54) Kitap'ta İsmail'i de an. Çünkü o doğru sözlü bir rasul ve bir nebi idi.

55) Ehline namazı ve zekâtı emrediyordu ve o, Rabbi katında kendisinden razı olunandı.

56) Kitap'ta İdris'i de an. Çünkü o doğru bir nebi idi.

57) Biz onu yüce bir mekâna yükselttik.

58) İşte bunlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği Âdem'in soyundan, Nûh ile taşıdıklarımızın soyundan, İbrahim ve İsrail soyundan olan nebilerdendir. Bizim doğru yola ilettiğimiz ve seçtiklerimizdendir. Onlara Rahmân'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59) Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar; nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler.

60) Ancak tevbe edip, iman eden ve iyi davranışta bulunan kimseler hariçtir. Bunlar, cennete, girecekler. Ve hiç bir haksızlığa uğratılmayacaklardır.

61) O cennet, çok merhametli olan Allah'ın, kullarına gıyaben vâdettiği Adn cennetleridir. Şüphesiz O'nun vâdi yerini bulacaktır.

62) Orada boş söz değil, hoş söz duyarlar. Ve orada, sabah-akşam kendilerine ait rızıkları vardır.

63) Kullarımızdan, takvâ sahibi kimselere verdiğimiz cennet işte budur.

64) Biz ancak Rabbinin emri ile ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında olan her şey O'na aittir. Senin Rabbin unutkan değildir.

52) Biz Medyen'den gelmekte olan Musa'nın sağ yanında kalmakta olan Tûr dağından: "Ey Musa! Şüphesiz ben Alemlerin Rabbi olan Allah'ım" kavli ile seslendik ve onunla gizlice söylemek, münacatta bulunmak, kelimamızı duyurmak için onu melekut alemine yakınlaştırdık, perdeleri aradan kaldırdık, onunla vasıtasız konuştuk.

53) Ona rahmet ve nimetimizden ötürü "Bana ailemden bir vezir, kardeşim Harun'u ver." şeklindeki duasını kabul ederek kardeşi Harun'u kendisine yardımcı olsun diye nebi olarak bağışladık, lutfettik. Harun'u ona destek ve yardımcı yaptık.

54) Ey Muhammed! Yüce Kitap olan Kur'an-ı Kerim'de, İbrahim'in oğlu, deden kurbanlık İsmail'i de an, onun kıssasını da insanlara anlat. Çünkü o doğru sözlü, sözünde duran, verdiği sözü yerine getiren bir rasul ve bir nebi idi. Allah, nebilik ve rasullük sıfatlarını onda toplamıştı.

55) İsmail, ehline, ailesine, halkına, kavmine dinin direği olan namazı rükun ve şartlarına uyarak huşu içerisinde devamlı kılmayı ve toplumun mutluluğunun gerçekleşmesine vesile olan zekâtı vermeyi emrediyordu. İsmail Rabbi katında kendisinden razı olunan bir kimse idi.

56) Ey Muhammed! Yüce Kitap olan Kur'an-ı Kerim'de, İdris'i de an. onun kıssasını da insanlara anlat. Çünkü o bütün hallerinde doğruluktan ayrılmayan dürüst bir nebi idi. Kendisine Allah'tan vahiy geliyordu.

57) Biz onu yüce bir mekâna yükselttik, onun şanını ve itibarını, peygamberlik ve Allah'a yakınlık şerefiyle yücelttik.

58) İşte bu surede adları geçen nebi ve rasuller Allah'ın kendilerine nimet verdiği Âdem'in soyundan, Nûh ile gemide taşıdıklarımızın soyundan, İbrahim ve İsrail soyundan olan değerli nebi ve rasullerdendir. Bizim kendilerine iman nasip ettiğimiz, doğru yola ilettiğimiz ve vahiy için seçtiğimiz kimselerdendir. Onlara Rahmân olan Allah'ın ayetleri okunduğunda, Allah korkusundan ağlayarak secdeye kapanırlardı. Halbuki onların mertebeleri yüksek ruhları yüce ve Allah'a yakın idiler.

فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ
 سَمِيًّا (65) وَيَقُولُ - الْإِنْسَانُ إِذَا مَا
 مِنْ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا (66) أَوْ لَا يَذْكُرُ
 الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُنْ
 شَيْئًا (67) فَوَرَّيْنَاكَ لَتَخَشِرَنَّهُمْ -
 وَالشَّيَاطِينَ - ثُمَّ لَنُحْصِرَنَّهُمْ - حَوْلَ -
 جَهَنَّمَ - جُنُودًا (68) ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ
 شِيعَةٍ أَنتَ بَشَرًا - أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا
 (69) ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَى
 بِهَا صِلَاً (70) وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا
 كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا (71) ثُمَّ
 نُنَجِّي الَّذِينَ - اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ -
 فِيهَا جُنُودًا (72) وَإِذَا ثَلَاثَةٌ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا
 يَنْتَابُ - قَالِ - الَّذِينَ - كَفَرُوا لِلَّذِينَ - آمَنُوا
 أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا
 (73) وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
 أَحْسَنُ أُنثَاءً وَرِثِيًّا (74) قُلْ - مَنْ كَانَ
 فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدَدًا
 حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ - إِمَّا الْعَذَابَ
 وَإِمَّا السَّاعَةَ - فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ يَتَّبِعُ
 مَكَانًا وَأَضَعُفُ - جُنْدًا (75) وَبَرِّدُ اللَّهُ -
 الَّذِينَ - اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ -
 الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ - ثَوَابًا وَخَيْرٌ

1761

65) (O) göklerin, yerin ve ikisi arasındaki şeylerin Rabbidir. Şu halde O'na kulluk et; O'na kulluk etmek için sabırlı ve metânetli ol. O'nun bir adaşı (benzeri) olduğunu biliyor musun? (Asla benzeri yoktur).

66) İnsan der ki: "Öldüğüm zaman sahi diri olarak (kabrimden) çıkarılacak mıyım?"

67) İnsan düşünmez mi ki, daha önce o hiçbir şey olmadığı halde biz kendisini yaratmışızdır?

68) Öyle ise, Rabbinde andolsun ki, muhakkak surette onları şeytanlarla birlikte mahşerde toplayacağız; sonra onları diz üstü çökmüş vaziyette cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız.

69) Sonra her milletten, rahman olan Allah'a en çok âsi olanlar hangileri ise çekip ayıracağız.

70) Sonra, orayı boylamaya daha çok müstahak olanları elbette biz daha iyi biliriz.

71) İçinizden, oraya uğramayacak hiçbir kimse yoktur. Bu, Rabbin için kesinleşmiş bir hükmüdür.

72) Sonra biz, Allah'tan sakınanları kurtarıyoruz; zalimleri de diz üstü çökmüş olarak orada bırakıyoruz.

73) Kendilerine âyetlerimiz ayan beyan okunduğu zaman inkâr edenler, iman edenlere: İki topluluktan hangisinin (hangimizin) mevki ve makamı daha iyi, meclis ve topluluğu daha güzeldir? dediler.

74) Onlardan önce de, eşya ve görünüş bakımından daha güzel olan nice nesiller helâk ettik.

75) De ki: Kim sapıklıkta ise, çok merhametli olan Allah ona mühlet versin! Nihayet kendilerine vâdolunan şeyi -ya azabı veya kıyameti- gördükleri zaman, mevki ve makamı daha kötü ve askeri daha zayıf olanın kim olduğunu öğreneceklerdir.

76) Allah, doğru yola gidenlerin hidayetini artırır. Sürekli kalan iyi işler, Rabbinin nezdinde hem mükâfat bakımından daha hayırlı, hem de âkibetçe daha iyidir.

مَا لَا وَوَلَدًا (77) أَطْلَعَ الْغَيْبِ أَمْ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمَانِ عَهْدًا (78) كَلَّا سَنَكْتُبُ
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا
(79) وَنَرِيئُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا (80)
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا
لَهُمْ عِزًّا (81) كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ
وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدًّا (82) أَلَمْ تَرَى أَنَّا
أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
تَوْرِهِمْ أَزَّا (83) فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا
نَعْدُّ لَهُمْ عَدًّا (84) يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ
إِلَى الرَّحْمَانِ وَفْدًا (85) وَنَسْوَاقُ
الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا (86) لَا
يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ أَتَى عِنْدَ
الرَّحْمَانِ عَهْدًا (87) وَقَالُوا اتَّخَذَ
الرَّحْمَانُ وَلَدًا (88) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا
(89) تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا
(90) أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَانِ وَلَدًا (91) وَمَا
يَنْبَغِي لِلرَّحْمَانِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (92) إِنْ
كُلٌّ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا
آتَى الرَّحْمَانُ عِبْدًا (93) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ
وَعَدَّهُمْ عَدًّا (94) وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فَرْدًا (95)

- 77) Âyetlerimizi inkâr eden ve "Muhakkak surette bana mal ve evlât verilecek" diyen adamı gördün mü?
78) O, gaybı mı bildi, yoksa Allah'ın katından bir söz mü aldı?
79) Kesinlikle hayır! Biz onun söylediğini yazacağız ve azabını uzattıkça uzatacağız.
80) Onun dediğine biz vâris oluruz, (malı ve evlâdı bize kalır); kendisi de bize yapayalnız gelir.
81) Onlar, kendilerine bir itibar ve kuvvet (vesilesi) olsun diye Allah'tan başka tanrılar edindiler.
82) Hayır, hayır! (Taptıkları), onların ibadetlerini tanımayacaklar ve onlara hasım olacaklar.
83) Görmedin mi? Biz, kâfirlerin üzerine, kendilerini iyice (isyankârlığa) sevkeden şeytanları gönderdik.
84) Öyle ise onlar hakkında acele etme. Biz onlar için (günlerini) teker teker sayıyoruz.
85) Takvâ sahiplerini heyet halinde çok merhametli olan Allah'ın huzurunda toplayacağımız gün.
86) Günahkârları da susuz olarak cehenneme süreceğiz.
87) O gün Rahmân (olan Allah)'ın nezdinde söz ve izin alandan başkalarının şefâata güçleri yetmeyecektir.
88) "Rahmân çocuk edindi" dediler.
89) Hakikaten siz, pek çirkin bir şey ortaya attınız.
90) Bundan dolayı, neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak, dağlar yıkılıp düşecektir!
91) Rahmân'a çocuk isnadında bulunmaları yüzünden.
92) Halbuki çocuk edinmek Rahmân'ın şanına yakışmaz.
93) Göklerde ve yerde olan herkes istisnasız, kul olarak Rahmân'a gelecektir.
94) O, bunların hepsini kuşatmış ve sayılarını tesbit etmiştir.
95) Bunların hepsi de kıyamet gününde O'nun huzuruna tek başına (yapayalnız) gelecektir.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا (96) فَإِنَّمَا
 يَسَّرَتْهُ يَلَسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ
 وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا (97) وَكَمْ أَهْلَكْنَا
 قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ
 أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا (98)
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 طه (1) مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
 لَتَشْفَى (2) إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَنْ يَخْشَى
 (3) نَزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ
 وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَا (4) الرَّحْمَانُ عَلَى
 الْعَرْشِ اسْتَوَى (5) لَهُ مَا فِي
 السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا
 بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى (6) وَإِنْ
 تَجَهَّرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى
 (7) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى (8) وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ
 مُوسَى (9) إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ
 امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
 مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ هُدًى
 (10) فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى (11)
 إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ
 بِالْوَادِي الْمُقَدَّسِ طَوًى (12)

96) İman edip de iyi davranışlarda bulunanlara gelince, onlar için çok merhametli olan Allah, bir sevgi yaratacaktır.

97) Biz Kur'an'ı, sadece, onunla Allah'tan sakınanları müjdeleyesin ve şiddetle karşı çıkan bir topluluğu uyarasın diye senin dilinle kolaylaştırdık.

98) Biz, onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. Sen, onlardan herhangi birinden hissediyor veya onlara ait cılız bir ses işitiyor musun?

TAHA SURESİ- 20

(Mekke'de inmiştir, 135 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Tâ. Hâ.

2-3) Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.

4) Yeri ve yüce gökleri yaratan Allah tarafından peyderpey indirilmiştir.

5) Rahmân, Arş'a istivâ etmiştir.

6) Göklerde, yerde ve ikisi arasında bulunan şeyler ile toprağın altında olanlar hep O'nundur.

7) Eğer sen, sözü açıktan söylersen, bilesin ki O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.

8) Allah, kendisinden başka ilâh olmayandır. En güzel isimler O'na mahsustur.

9) Musa'nın haberi sana ulaştı mı?

10) Hani o, bir ateş görmüş ve ailesine: Bekleyin! Eminim ki bir ateş gördüm. Belki ondan size bir meş'ale getiririm veya ateşin yanında bir rehber bulurum, demişti.

11) Oraya vardığında kendisine: Ey Musa! diye seslenildi:

12) Muhakkak ki ben, evet ben senin Rabbinim! Hemen pabuçlarını çıkar! Çünkü sen kutsal vâdi Tuvâ'dasın!

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى (13)
 إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
 الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (14) إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
 أَكَادُ أَخْفِيهَا لِنُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى
 (15) فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنٌ وَلَا يُؤْمِنُ بِهَا
 وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى (16) وَمَا نِلَكَ يَمِينِكَ
 يَامُوسَى (17) قَالَ هِيَ- عَصَايَ أَتَوَكَّلُ-
 عَلَيْهَا وَأُھْبِشُ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا
 مَآرِبٌ- أُخْرَى (18) قَالَ- أَلْفَهَا
 يَامُوسَى (19) فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ- حَيَّةٌ-
 تَسْعَى (20) قَالَ- خُذْهَا وَلَا تَخَفْ-
 سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى (21) وَاصْصُمْ-
 يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ
 سُوءٍ آيَةً- أُخْرَى (22) لِنُثَبِّتَكَ مِنْ- آيَاتِنَا
 الْكُبْرَى (23) أَذْهَبَ- إِلَى فِرْعَوْنَ- إِنَّهُ-
 طَغَى (24) قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي
 (25) وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (26) وَاخْلُلْ عُقْدَةً
 مِنْ- لِسَانِي (27) يَفْقَهُوا قَوْلِي (28)
 وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي (29) هَازِلُونَ
 أَجِي (30) اشْدُدْ بِمِ أَرْزِي (31) وَأَشْرِكْكُمْ
 فِي أَمْرِي (32) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ- يَوْمَ-
 وُلِدْتُ- وَيَوْمَ- أُمُوتُ- وَيَوْمَ- أُبْعَثُ- حَيًّا
 (33) وَتَذَكَّرَكَ كَثِيرًا (34) إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا
 بَصِيرًا (35) قَالَ- قَدْ أُوتِيتَ- سُؤْلَكَ
 يَامُوسَى (36) وَلَقَدْ مَتَّأ عَلَيْنَا- مَرَّةً-

13) Ben seni seçtim. Şimdi vahyedilene kulak ver.

14) Muhakkak ki ben, yalnızca ben Allah'ım. Benden başka ilâh yoktur. Bana kulluk et; beni anmak için namaz kıl.

15) Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Herkes peşine koştuğu şeyin karşılığını bulsun diye neredeyse onu gizleyeceğim.

16) Ona inanmayan ve nefsinin arzularına uyan kimseler sakın seni ondan alıkoymasın; sonra mahvolursun!

17) Şu sağ elindeki nedir, ey Musa?

18) O, benim asamdır, dedi, ona dayanırım, onunla davranlarıma yaprak silkelerim; benim ona başkaca ihtiyaçlarım da vardır.

19) Allah: Yere at onu, ey Musa! dedi.

20) Onu hemen yere attı. Bir de ne görsün, hızla sürünen bir yılan değil mi!

21) Allah buyurdu: Al onu! Korkma! Biz onu şimdi ilk haline sokacağız.

22) Bir de elini koltuğunun altına sok ki, bir başka mucize olmak üzere o, kusursuz ve lekesiz beyazlıkta çıksın.

23) Ta ki, sana, (böylece) en büyük âyetlerimizden bazılarını göstereyim.

24) Firavun'a git. Çünkü o iyice azdı.

25) Musa: Rabbim! dedi, yüreğime genişlik ver.

26) İşimi bana kolaylaştır.

27) Dilimden (şu) bağı çöz.

28) Ki sözümü anlasınlar.

29) Bana ailemden bir de vezir (yardımcı) ver,

30) Kardeşim Harun'u.

31) Onun sayesinde arkamı kuvvetlendir.

32) Ve onu işime ortak kıl.

33) Böylece seni bol bol tesbih edelim.

34) Ve çok çok analım seni.

35) Şüphesiz sen bizi görmektesin.

36) Allah: Ey Musa! dedi, istediğin sana verildi.

37) Andolsun biz sana bir defa daha lütufta bulunmuştuk.

اَفْذِفْهِ فِي التَّابُوتِ فَافْذِفْهِ فِي الْيَمِّ
 فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي
 وَعَدُوٌّ لَهُ۔ وَالْقَيْثُ عَلَيَّ۔ مَحَبَّةٌ مِنِّي
 وَلِيُضْنَعَ عَلَى عَيْنِي (39) اِذْ تَمْشِي
 اَحْنُكَ۔ فَتَقُولُ۔ هَلْ۔ اَذْلِكُمْ۔ عَلَى مَنْ۔
 يَكْفُلُهُ۔ فَرَجَعْنَاكَ اِلَى اُمِّكَ۔ كَيْ۔ تَقَرَّ
 عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ
 مِنَ الْغَمِّ۔ وَفَتَّانَكَ قُتُوبًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ
 فِي اَهْلِ مَدْيَنَ۔ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ
 يَامُوسٰى (40) وَاَصْطَلَعْتَكَ لِنَفْسِي
 (41) اِذْهَبْ اَنْتَ وَاُخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا
 فِي ذِكْرِي (42) اِذْهَبَا اِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 طَغٰى (43) فَقُولَا لَهُ۔ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ۔
 يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى (44) قَالَا رَبَّنَا اِنَّا
 نَخَافُ اَنْ۔ يَفْزُقَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ۔ يَطْعٰى
 (45) قَالَ۔ لَا مَخَافَا اِنِّي مَعَكُمْ اَسْمَعُ
 وَاَرٰى (46) فَاتَّبَاهُ فَقُولَا اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ
 قَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرٰٓئِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ
 قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلٰى
 مَنْ اَتَّبَعَ الْهُدٰى (47) اِنَّا قَدْ اَوْحٰى اِلَيْنَا
 اَنْ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلٰى (48)
 قَالَ۔ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَامُوسٰى (49) قَالَ۔
 رَبُّنَا الَّذِي اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ حَلَقَهُ ثُمَّ
 هَدٰى (50) قَالَ۔ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ۔

38) Bir zaman, vahyedilecek şeyi annene (şöyle) vahyetmiştik:
 39) Musa'yı sandığa koy; sonra onu denize bırak; deniz onu kıyıya atsın da, benim düşmanım ve onun düşmanı olan biri onu alsın. ve benim nezaretimde yetiştirilmen için sana kendimden sevgi verdim.

40) Hani, kız kardeşin gidip "Ona bakacak birini size bulayım mı?" diyordu. Böylece seni, gözü gönlü mutluluk dolsun ve üzülmesin diye annene geri verdik. Ve sen, birini öldürdün de seni endişeden kurtardık. Seni iyiden iyiye denemeden geçirdik. Bunun için yıllarca Medyen halkı arasında kaldın. Sonra takdire göre (bu makama) geldin ey Musa!

41) Seni, kendim için elçi seçtim.

42) Sen ve kardeşin birlikte âyetlerimi götürün. Beni anmayı ihmal etmeyin.

43) Firavun'a gidin. Çünkü o, iyiden iyiye azdı.

44) Ona yumuşak söz söyleyin. Belki o, aklını başına alır veya korkar.

45) Dediler ki: Rabbimiz! Doğrusu biz, onun bize aşırı derecede kötü davranmasından yahut iyice azmasından endişe ediyoruz.

46) Buyurdu ki: Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim; işitir ve görürüm.

47) Haydi, ona gidin de deyin ki: Biz, senin Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını hemen bizimle birlikte gönder; onlara eziyet etme! Biz, senin Rabbinden bir âyet getirdik. Kurtuluş, hidayete uyanlarındır.

48) Hakikaten bize vahyolundu ki: (Peygamberleri) yalanlayan ve yüz çevirenlere azap edilecektir.

49) Firavun: Rabbiniz de kimmiş, ey Musa? dedi.

50) O da: Bizim Rabbimiz, her şeye hilkatini (varlık ve özelliğini) veren, sonra da doğru yolu gösterendir, dedi.

51) Firavun: Öyle ise, önceki milletlerin hali ne olacak? dedi.

جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ تَبَاتِ شَجَرَتِي (53) كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ (54) مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى (55) وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى آتِنَا كُلِّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى (56) قَالَ أَجِئْتُ لِيُخْرِجَنِي مِنْ أَرْضِي بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى (57) فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوَى (58) قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ وَأَنْ يُخْشِرَ النَّاسُ صُحَى (59) فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى (60) قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَى (61) فَتَنَّا رُءُوسَ أَمْرِهِمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى (62) قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ جَانٍ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى (63) فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ

52) Musa: Onlar hakkındaki bilgi, Rabbimin yanında bir kitapta bulunur. Rabbim, ne yanılır ne de unuttur, dedi.

53) O, yeri size beşik yapan ve onda size yollar açan, gökten de su indirdir. Onunla biz çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık.

54) Yeyiniz; hayvanlarınızı otlatınız. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için (Allah'ın kudretine) işaretler vardır.

55) Sizi ondan (topraktan) yarattık; yine sizi oraya döndüreceğiz ve bir kez daha sizi ondan çıkaracağız.

56) Andolsun biz ona (Firavun'a) bütün (bu) delillerimizi gösterdik; yine de yalanladı ve diretti.

57) Dedi ki: Bizi, yaptığın büyü ile yurdumuzdan çıkarasın diye mi geldin, ey Musa?

58) Öyle ise, muhakkak surette biz de sana, aynen onun gibi bir büyü getireceğiz. Şimdi sen, seninle bizim aramızda, ne senin, ne de bizim muhalefet etmeyeceğimiz uygun bir yerde buluşma zamanı ayarla.

59) Musa: Buluşma zamanınız, bayram günü, kuşluk vaktinde insanların toplanma zamanı olsun, dedi.

60) Bunun üzerine Firavun dönüp gitti. Hilesini (sihirbazlarını) topladı; sonra geri geldi.

61) Musa onlara: Yazık size! dedi, Allah hakkında yalan uydurmayın! Sonra O, bir azap ile kökünüzü keser! İftira eden, muhakkak perişan olur.

62) Bunun üzerine onlar, durumlarını aralarında tartıştılar; gizli gizli fısıldaştılar.

63) Şöyle dediler: "Bu ikisi, muhakkak ki, sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu ortadan kaldırmak isteyen iki sihirbazdır! sadece."

64) "Öyle ise hilenizi kurun; sonra sıra halinde gelin! Muhakkak ki bugün, üstün gelen kazanmıştır."

يَكُونُ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى (65) قَالَ بَلْ

أَلْفُوا قَادًا جِبَالَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ
مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى (66) فَأَوْجَسَ
فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى (67) قُلْنَا لَا
تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى (68) وَأَلْقَ مَا
فِي يَمِينِكَ تَلَقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدٌ سَاجِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى
(69) فَأَلْقَى السِّحْرَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا
بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى (70) قَالَ آمِنْتُمْ
لَهُ قَبْلَ أَنْ آدَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي
عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبِيَكُمْ فِي
جُدُوعِ النَّحْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا
وَأَبْقَى (71) قَالُوا لَوْ نُؤْتِرَكَ عَلَى مَا
جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ
مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا (72) إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
خَطَايَانَا وَمِمَّا أَكْرَهْتِنَا عَلَيْهِ مِنْ
السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى (73) إِنَّهُ
مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَا (74) وَمَنْ يَأْتِهِ
مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ
الدَّرَجَاتُ الْعُلَا (75) جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ

65) Dediler ki: Ey Musa! Ya sen at veya önce atan biz olalım.

66) Hayır, siz atın, dedi. Bir de baktı ki, büyülerini sayesinde ipleri ve sopaları, kendisine gerçekten koşuyor gibi görünüyor.

67) Musa, birden içinde bir korku duydu.

68) "Korkma! dedik, üstün gelecek olan kesinlikle sensin."

69) "Sağ elindeki at da, onların yaptıklarını yutsun. Yaptıkları, sadece bir büyücü hilesidir. Büyücü ise, nereye varsa (ne yapsa) iflah olmaz."

70) Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar; "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler.

71) (Firavun) Şöyle dedi : Ben size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi! Hakikat şu ki o, size büyü öğreten ulunuzdur. Şimdi elleriniz ile ayaklarınızı tereddüt etmeden çaprazlama keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım! Böylece, hangimizin azabının daha şiddetli ve sürekli olduğunu iyice anlayacaksınız.

72) Dediler ki: "Seni, bize gelen açık açık mucizelere ve bizi yaratana tercih edemeyiz. Öyle ise yapacağın yap! Sen, ancak bu dünya hayatında hükmünü geçirebilirsin."

73) "Bize, hatalarımızı ve senin bize zorla yaptırdığın büyüü bağışlaması için Rabbimize iman ettik. Allah, (mükâfâtı) en hayırlı ve (cezası) en sürekli olanıdır."

74) Şurası muhakkak ki, kim Rabbine günahkâr olarak varırsa, cehennem sırf onun içindir. O ise orada ne ölür ne de yaşar!

75) Kim de iyi davranışlarda bulunmuş bir mümin olarak O'na varırsa, üstün dereceler işte sırf bunlar içindir.

76) İçinde ebedî kalacakları, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleri! İşte arınanların mükâfâtı budur.

الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا يَخْشَى
(77) أَتَبِعُهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ
مِنْ - الْيَمِّ - مَا غَشِيَهُمْ - (78) وَأَصَلَّ -
فِرْعَوْنُ - قَوْمَهُ - وَمَا هَدَى (79) بَابِنِي
إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ - عَذَابِكُمْ -
وَوَاعَدْنَاكَ - جَانِبَ - الطُّورِ الْيَمِينِ -
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ - الْمَنَّاءَ - وَالسَّلْوَى (80)
كُلُوا مِنْ - طَيِّبَاتِ - مَا رَزَقْنَاكُمْ - وَلَا
تَطَعُوا فِيهِ فِجْلًا عَلَيْكُمْ عَظِي وَنَ
يَحْلِلْ - عَلَيْهِ - عَظِي فَقَدْ هَوَى (81)
وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ - تَابَ - وَآمَنَ - وَعَمِلَ -
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى (82) وَمَا أَغْجَلَكَ -
عَنْ - قَوْمِكَ - يَا مُوسَى (83) قَالَ - هُمْ -
أُولَاءِ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ -
لِتَرْصَى (84) قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ
مِنْ - بَعْدِكَ - وَأَصْلَهُمْ - السَّامِرِيُّ (85)
فَرَجَعَ - مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ -
أَسْفًا قَالَ - يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ
وَعَدًا حَسَنًا أَفْطَالَ - عَلَيْكُمْ - الْعَهْدُ أَمْ
أَرَدْتُمْ أَنْ - يَحْلَلَ - عَلَيْكُمْ - غَضَبُ - مِنْ -
رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي (86) قَالُوا مَا
أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ - بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا
أُورَارًا مِنْ - زِينَةِ - الْقَوْمِ - فَقَدْ فَتَنَّاها

77) Andolsun ki biz Musa'ya: Kullarımla birlikte geceleyin yola çık da (size) yetişilmesinden korkmaksızın ve (boğulmaktan) endişe etmeksizin onlara denizde kuru bir yol aç, diye vahyetmiştik.

78) Bunun üzerine o, askerleri ile birlikte onların peşine düştü. Deniz onları gömüp boğuverdi.

79) Firavun, kavmini saptırdı, doğru yola sevk etmedi.

80) Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık; Tûr'un sağ tarafına (gelmeniz için) size vâde tanıdık ve size kudret helvası ile bıldırcın eti lütfettik.

81) Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyiniz, bu hususta taşkınlık ve nankörlük de etmeyiniz; sonra sizi gazabım çarpar. Her kim ki kendisini gazabım çarparsa, hakikaten o, yıkılıp gitmiştir.

82) Şu da muhakkak ki ben, tevbe eden, inanan ve yararlı iş yapan, sonra (böylece) doğru yolda giden kimseyi bağışlarım.

83) Seni acele ile kavminden ayrılmaya sevkeden nedir, ey Musa!

84) Musa: İşte, dedi, onlar da benim peşimdeler. Ben, memnun olasın diye sana acele ile geldim Rabbim.

85) Allah buyurdu: Senden sonra biz, kavmini imtihan ettik ve Sâmirî onları yoldan çıkardı.

86) Bunun üzerine Musa, öfkeli ve üzüntülü olarak kavmine döndü. Ey kavmim! dedi, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmamış mıydı? Şu halde size zaman mı çok uzun geldi, yoksa üstünüze Rabbinizin gazabının inmesini mi istediniz ki, bana olan vâdinizden döndünüz?

87) Dediler ki: Biz sana olan vâdimizden, kendi kudret ve irademizle dönmedik. Fakat biz, o kavmin (Mısır'lıların) zinet eşyasından bir takım ağırlıklar yüklenmiş, sonra da onları atmıştık; aynı şekilde Sâmirî de atmıştı.

فَأَخْرِجْ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارِ

فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى قَنَسِي (88) أَقْلًا يَرَوْنَ- أَلَا يَرْجِعُ- إِلَيْهِمْ- قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ- لَهُمْ- صَرًّا وَلَا تَفْعًا (89) وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ- وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَانُ- فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي (90) قَالُوا لَنْ- نَبْرَحَ- عَلَيْهِ- عَاكِفِينَ- حَتَّى يَرْجِعَ- إِلَيْنَا مُوسَى (91) قَالَ- يَاهَارُونُ- مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا (92) أَلَا تَتَّبِعُنِي أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي (93) قَالَ- يَبْتَوُمُّ- لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ- تَقُولَ- فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَلَمْ- تَرْفُقْ- قَوْلِي (94) قَالَ- فَمَا خَطْبُكَ- يَاسَامِرِيُّ (95) قَالَ- بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ- سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي (96) قَالَ قَادْهُبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ- تَقُولَ- لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ- نُخْلِقَهُ- وَانْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ- الَّذِي ظَلَلْتَ- عَلَيْهِ- عَاكِفًا لَنُخْرِقَنَّ عَنْ لَتْنِ سِقْفِيهِ فِي يَوْمٍ نَسْفًا (97) إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا (98)

88) Bu adam, onlar için, böğürebilen bir buzağı heykeli icat etti. Bunun üzerine: İşte, dediler, bu, sizin de, Musa'nın da tanrısıdır. Fakat onu unuttu.

89) O şeyin, kendilerine hiçbir sözle mukabele edemeyeceğini, kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda vermek gücünde olmadığını görmezler mi?

90) Hakikaten Harun, onlara daha önce: Ey kavmim! demişti, siz bunun yüzünden sadece fitneye uğradınız. Sizin Rabbiniz şüphesiz çok merhametli olan Allah'tır. Şu halde bana uyunuz ve emrime itaat ediniz.

91) Onlar: Biz, dediler, Musa aramıza dönünceye kadar buna tapmaktan asla vazgeçmeyeceğiz!

92) (Musa, döndüğünde)Dedi: Ey Harun! bunların dalâlete düştüklerini gördüğün vakit seni engelleyen ne oldu.

93) (Neden) benim yolumu takip etmedin? Emrime âsi mi oldun?

94) (Harun:) Ey annemin oğlu! dedi, saçımı sakalımı, yolma! Ben, senin: "İsrailoğullarının arasına ayrılık düşürdün; sözümü tutmadın!" demenden korktum.

95) Musa: Ya senin zorun nedir, ey Sâmirî? dedi.

96) O da: Ben, onların görmediklerini gördüm. Zira, o elçinin izinden bir avuç (toprak) alıp onu (erimiş mücevheratın içine) attım. Bunu böyle nefsim bana hoş gösterdi, dedi.

97) Musa: Defol! dedi, artık hayatın boyunca sen: "Bana dokunmayın!" diyeceksin. Ayrıca senin için, kurtulamayacağın bir ceza günü var. Tapmakta olduğun tanrına da bak! Yemin ederim, biz onu yakacağız; sonra da onu parça parça edip denize savuracağız!

98) Sizin ilâhınız, yalnızca, kendisinden başka ilâh olmayan Allah'tır. O'nun ilmi her şeyi kuşatmıştır.

مِنْ- أَعْرَضَ- عَنْهُ- فَإِنَّهُ- يَحْمِلُ- يَوْمَ-
الْقِيَامَةِ- وَزَّرَا (100) خَالِدِينَ- فِيهِ-
وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا (101)
يَوْمَ- يُنْفَخُ- فِي الصُّورِ وَتَحْشُرُ
الْمُجْرِمِينَ- يَوْمَئِذٍ رُزْقًا (102)
يَتَخَفَتُونَ- بَيْنَهُمْ- إِنْ لَبِثُمْ- إِلَّا عَشْرًا
(103) تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثُمْ إِلَّا يَوْمًا (104)
وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ- فَقُلْ يَنْسِفُهَا
رَبِّي نَسْفًا (105) فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا
(106) لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا
(107) يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ- الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ
لَهُ- وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَانِ- فَلَا
تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا (108) يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ
السَّفَاعَةُ- إِلَّا مَنْ- أَذِنَ- لَهُ- الرَّحْمَانُ-
وَرَضِيَ- لَهُ- قَوْلًا (109) يَعْلَمُ- مَا بَيْنَ-
أَيْدِيهِمْ- وَمَا خَلْفَهُمْ- وَلَا يُحِيطُونَ- بِهِ-
عَلَمًا (110) وَعَنْتَ- الْوُجُوهَ- لِلْحَيِّ-
الْقَيُّومِ- وَقَدْ خَابَ- مَنْ- حَمَلَ- ظُلْمًا
(111) وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ- فَلَا يَخَافُ- ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا
(112) وَكَذَلِكَ- أَنْزَلْنَاهُ- قُرْآنًا عَرَبِيًّا
وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ-

99) İşte böylece geçmiştekilerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Şüphesiz ki, tarafımızdan sana bir zikir verdik.

100) Kim ondan yüz çevirirse, şüphesiz ki kıyamet gününde o, ağır bir günah yükünü yüklenecektir.

101) Bu kimseler, onda ebedî kalırlar. Onlar için kıyamet gününde bu ne kötü bir yükür!

102) O günde Sûr'a üflenir ve biz o zaman günahkârları,
gözleri gömgök bir halde mahşerde toplarız.

103) Aralarında birbirlerine gizli gizli şöyle derler: "Dünyada sadece on gün kaldınız."

104) Aralarında konuştukları konuyu biz daha iyi biliriz. Onların en olgun ve akıllı olanı o zaman: "Bir günden fazla kalmadınız" der.

105) Sana dağlar hakkında sorarlar. De ki: Rabbim onları ufalayıp savuracak.

106) Böylece yerlerini dümdüz, bomboş bırakacaktır.

107) Orada ne bir iniş, ne de bir yokuş görebileceksin.

108) O gün insanlar, dâvetçiye (İsrâfil'e) uyacaklar. Ona karşı yan çizmek yoktur. Artık, çok esirgeyici Allah hürmetine sesler kısılmıştır. Bu yüzden, fısıltıdan başka bir ses işitemezsin.

109) O gün, Rahmân'ın izin verdiği ve sözünden hoşlandığından başkasının şefaati fayda vermez.

110) O, insanların geleceklerini de geçmişlerini de bilir. Onların ilmi ise bunu kapsayamaz:

111) Bütün yüzler, diri ve her şeye hakim olan Allah için eğilip boyun büküştür. Zulüm yüklenen ise, gerçekten perişan olmuştur.

112) Her kim, mümin olarak iyi olan işlerden yaparsa, artık o, ne zulümden ne de hakkının çiğnenmesinden korkar.

113) Biz onu böylece Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda ikazları tekrar tekrar açıkladık. Umulur ki onlar korunurlar; yahut da o kendileri için bir ibret ortaya koyar.

وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا (114)
وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنبَسِي
وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا (115) وَإِذْ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِسَ أَبَى (116) فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ
هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى (117) إِنَّ لَكَ أَلًا
تَجُوعُ فِيهَا وَلَا تَعْرِى (118) وَأَنَّكَ لَا
تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى (119)
فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ
هَلْ أَذْكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا
يَبْلَى (120) فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا
سَوَآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ
وَرَقٍ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى
(121) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ قَتَابَ عَلَيْهِ
وَهَدَى (122) قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي
هُدًى قَمَنْ اتَّبِعْ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقَى (123) وَمَنْ أَعْرَضَ عَنِّي
ذَكَرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى (124) قَالَ رَبِّ
لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

(125)

114) Gerçek hükümdar olan Allah, yücedir. Sana O'nun vahyi tamamlanmazdan önce Kur'an'ı (okumakta) acele etme ve "Rabbim, benim ilmimi artır" de.

115) Andolsun biz, daha önce de Âdem'e ahit (emir ve vahiy) vermiştik. Ne var ki o, (ahdi) unuttu. Onda azim de bulmadık.

116) Bir zaman biz meleklere: Âdem'e secde edin! demiştik. Onlar hemen secde ettiler; yalnız İblis hariç. O, diretti.

117) Bunun üzerine: Ey Âdem! dedik, bu, hem senin için hem de eşin için büyük bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; sonra yorulur, sıkıntı çekersin!

118) Şimdi burada senin için ne acıkmak vardır, ne de çıplak kalmak.

119) Yine burada sen, susuzluk çekmeyecek, sıcaktan da bunalmayacaksın.

120) Derken şeytan onun aklını karıştırıp "Ey Adem! dedi, sana ebedilik ağacını ve sonu gelmez bir saltanatı göstereyim mi?"

121) Nihayet ondan yediler. Bunun üzerine kendilerine ayıp yerleri göründü. Üstlerini cennet yaprağı ile örtmeye çalıştılar. (Bu suretle) Âdem Rabbine âsi olup yolunu şaşırdı.

122) Sonra Rabbi onu seçkin kıldı; tevbesini kabul etti ve doğru yola yöneltti.

123) Dedi ki: Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan (cennetten) inin! Artık benden size hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz.

124) Kim de beni anmaktan yüz çevirirse şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve biz onu, kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz.

125) O: Rabbim! Beni niçin kör olarak haşrettin? Oysa ben, hakikaten görür idim!, der.

وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى (126) وَكَذَلِكَ

تَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى (127) أَقَلَّمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْفُرُوقِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهَى (128) وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى (129) فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى (130) وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى (131) وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى (132) وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّهِ أَوْلَمَ نَاتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى (133) وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلُ أَنْ نَذَلَّ وَتَخْرَى (134) قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنْ أَهْتَدَى

126) (Allah) buyurur ki: İşte böyle. Çünkü sana âyetlerimiz geldi; ama sen onları unuttun. Bugün de aynı şekilde sen unutuluyorsun!

127) Doğru yoldan sapanı ve Rabbinin âyetlerine inanmayanı işte böyle cezalandırırız. Ahiret azabı, elbette daha şiddetli ve daha sürekli'dir.

128) Bizim, onlardan önce nice nesilleri helâk etmiş olmamız kendilerini yola getirmedir mi? Halbuki onların yurtlarında gezip dolaşırlar. Bunda, elbette ki akıl sahipleri için nice ibretler vardır.

129) Eğer Rabbinden, daha önce sâdır olmuş bir söz ve tayin edilmiş bir vâde olmasaydı, (ceza onlar için de dünyada) kaçınılmaz olurdu.

130) (Resûlüm!) Sen, onların söylediklerine sabret. Güneşin doğmasından önce de batmasından önce de Rabbinin övgü ile tesbih et; gecenin bir kısım saatleri ile gündüzün etrafında (iki ucunda) da tesbih et ki, sen, Allah'tan hoşnut olasın, (Allah da senden!).

131) Sakın, kendilerini denemek için onlardan bir kesimi faydalandırdığımız dünya hayatının çekiciliğine gözlerini dikme! Rabbinin nimeti hem daha hayırlı, hem de daha sürekli'dir.

132) Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et. Senden rızık istemiyoruz; (aksine) biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç, takvâ ile'dir.

133) Onlar: (Muhammed) bize Rabbinden bir mucize getirmeli değil miydi? dediler. Önce gelen kitaplardakinin apaçık delili onlara gelmedi mi?

134) Eğer biz, bundan (Kur'an'dan) önce onları bir azapla helâk etseydik, muhakkak ki şöyle diyeceklerdi: Ya Rabbi! Bize bir elçi gönderseydin de, şu aşağılığa ve rüsvaylığa düşmeden önce âyetlerine uysaydık!

135) De ki: Herkes beklemektedir: Öyle ise siz de bekleyin. Yakında anlayacaksınız; doğru düzgün yolun yolcuları kimmiş ve hidayette olan kimmiş!